

24
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Бл. № 5/к.с.з/94г.

Дата 6.10.1994г.

ГЛАВЕН ПРОКУРОР
НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

София, 06. април 1994 г.

№ В.5244/94 г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Г-н Г. Димитров
6.10.94г.

СТАНОВИЩЕ

от Главния прокурор на Република България
по к.д. № 3/1994 год.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

В съответствие с определението Ви/от 08.03.1994 год. по к.д. № 3/1994 г. изразявам следното становище както по допустимостта, така и по същество по направеното искане от 52 народни представители от 36-то Народно събрание:

I. По допустимостта на искането:

1. Направеното по точка първа искане от народните представители за изясняване правното положение на централните ведомства без ранг на министерства е недопустимо.

С решение № 16 от 26.10.1993 г. по конституционно дело № 18 от 1993 г., Конституционният съд е приел, че на основание разпоредбата на чл.105, ал.2 от Конституцията, Министерският съвет е компетентния орган да създава в своята структура централни органи с определени от него функции, да ги преобразува и закрива, включително и съществуващите централни ведомства без ранг на министерства, образувани от Държавния съвет по силата на чл.93, т.16 от Конституцията от 1971 г.

В горещитираното решение на КС изрично е посочено, че органът, който създава тези структури, определя и тяхната организация, функции и характеристики, които са аналогични на тези на министерства, с изключение на това, че ръководителите им не са членове на правителството.

С това тълкуване, КС е дал вече отговор на поставения въпрос в искането на народните представители за характера и правомощията на централните ведомства без ранг на министерство.

В искането по-конкретно се поставя въпросът за тълкуване на правния статут на Комитета за младежта и спорта, създаден с ПМС 107/17.06.92 г. /Д.В. 54/92г./, ПМС 161/18.08.92 г. /Д.В. бр.70/92 г. и ПМС 155/10.08.92 г. /Д.В.бр.71/92 г./. На практика се иска тълкуване на подзаконовни нормативни актове, с оглед тяхната законност. Това е недопустимо, тъй като споровете за законност на актовете на МС са от компетентност на Върховния административен съд /чл.125, ал.2 от Конституцията/, а до неговото създаване от компетентността на Върховния съд /Решение № 13/22.07.1993 г. по к.д. № 13/93 г./. Правомощията на КС са строго определени в чл.149 от Конституцията и чл.12 от Закона за Конституционния съд.

2. По т.2 от искането Конституционният съд с решение 16/26.10.93 г. по к.д. № 18/93 г. е дал отговор и на този въпрос, като е приел, че действащата Конституция не предвижда съществуване на централни ведомства без ранг на министерства, но доколкото в чл.105 ал.2 изр.2 е предвидено, че МС осъществява общото ръководство на държавната администрация, в кръга на неговите правомощия е да създава, преобразува и закрива централни ведомства без ранг на министерства, като структури в Министерския съвет и като част от държавната администрация. Тези ведомства провеждат държавната политика в различни области на управлението. Те са управленски структури и са носители на държавната власт и управление.

II. По съществуването на делото

1. По искането за тълкуване на чл.109, 110 и 113, ал.1 от Конституцията.

Ръководителите на централни ведомства без ранг на

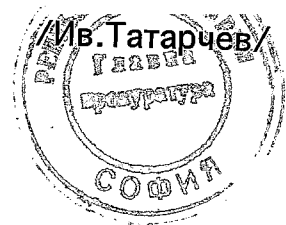
министерства, не са членове на Министерския съвет по смисъла на чл.108 от Конституцията. Оттук може да се направи извода, че изискването предвидено в чл.109 не се отнася до тях. Само министрите от правителството са задължени да полагат клетва пред Народното събрание. Предвидените ограничения по чл.110 и чл.113, ал.2 се отнасят също само до членовете на Министерския съвет. Разширително тълкуване е недопустимо.

2. Във връзка с т.4 от искането, относно органа и реда за отмяна на незаконосъобразните и неправилни актове на ръководителите на централните ведомства.

На първо място Министерският съвет служебно може да упражнява централистичен административен контрол, който не е подчинен на никакви форми и производства. За упражняването на този контрол Министерския съвет може да бъде сезиран и от прокуратурата /чл.28 от ЗПр/ или от други физически или юридически лица.

На второ място е налице възможност за съдебен контрол регламентиран в чл.125, ал.2 от Конституцията във връзка със ЗАП или в чл.97 от УСД.

С УВАЖЕНИЕ,
ГЛАВЕН ПРОКУРОР:

ВБ